

Endelig gudstjeneste i kirkerommet igjen side 4–5

Diakon Tone går fra borde side 6–7

Vikarprest på «hjemmebane» side 8–9

Konfirmant i ei koronatid side 10

Har vi noe å lære av Hans Nielsen Hauge? side 12–13

«Sammen som kirke i hele verden» side 3 og 12–13

Lund menighet

Marviksveien 5, 4631 Kristiansand
lund.menighet@kristiansand.kommune.no
www.lundmenighet.no

Åpningstid: menighetskontoret

Tirsdag – fredag kl. 10 – 14. Mandag stengt
Telefon: 38 19 68 70 Telefaks: 38 19 68 57

Kontaktpersoner

Daglig leder Torunn Haugen Jerstad:
tlf. 38 19 68 70 (privat: 37 27 06 57)
torunn.haugen.jerstad@kristiansand.kommune.no

Fung. sokneprest Monika Olsen Holt:
tlf. 38 19 68 74,
monika.olsen@kristiansand.kommune.no

Kapellan (vikar) Hans Jørgen Wennesland:
Tlf. 91 57 76 21,
hans.jorgen.wennesland@kristiansand.kommune.no

Kantor Ben Tore Beisland:
38 19 68 76 (privat: 988 56 223)
ben.tore.beisland@kristiansand.kommune.no

Diakon Tone Benestad:
38 19 68 71 (privat: 480 99 535)
tone.benestad@kristiansand.kommune.no

Kirketjener Kirketjener Blain Philip Jackson:
412 11 147
blain.philip.jackson@kristiansand.kommune.no

Ungdomsarbeider Elin Oveland: tlf. 41161293
elin.oveland@kristiansand.kommune.no

Ungdomsarbeider Anders Skjerdal:
tlf. 908 15 788
anders.skjerdal@kristiansand.kommune.no

Menighetspedagog Ida Borghild Jørgensen:
38 19 68 72 (privat: 410 41 293)
ida.borghild.jorgensen@kristiansand.kommune.no

Renholder Kristin Tofte: 38 19 68 70

Menighetsrådsleder Bård Kalstad:
tlf. 952 92 967
bard.kalstad@sshf.no

KIRKENS SERVICETORG I KRISTIANSAND

Gyldenløvesgate 9. Tlf. 38 19 68 00

Åpningstid: mandag – fredag kl. 09 – 15

Postboks 417, 4604 Kristiansand

Spørsmål om gravferd/dåp/vigsel

www.kristiansand.kirken.no

Redaktøren har ordet

Fortellinger om forandring, forankring og fellesskap

Dagens framsidebilde er tatt en vanlig mandag midt i april. Koronaens skygge satte fortsatt sitt preg på byens gater. De fleste som hadde tatt turen til sentrum, hadde munnbindet på plass.

Det var sol, men ennå kaldt. Derfor trengte vi krokusens hvite håpsfortelling. Hver for seg var de ikke så imponerende, de små og sårbare hodene som tittet opp fra løken i den svarte jorda i Wergelandsparken. Men sammen dannet de et fantastisk hvitt teppe midt i byens hjerte, foran domkirkespiret som alltid peker oppover og minner oss på: *Løft blikket! Kjenn med alle sanser at vi er del av noe større enn bare oss selv!*

Et teppe av hvite krokusblomster og byens gamle katedral. Sammen fortalte de denne kjølige april dagen sin forventningsfulle håpsfortelling om forandring, forankring og fellesskap.

Mennesket har fra tidenes morgen lyttet etter sanger om håp. Å dele håp gjennom ord og handling har vært kirka sitt hovedoppdrag helt fra dens spede start den aller første pinse dagen. Det var den dagen det meste ble forandret i Jesu nærmeste venners liv.

I førtini dager hadde de søkt sammen bak låste dører for å pleie sorgen og savnet etter påskens traumatiske hendelser. Men i løpet av noen øyeblikk

skjedde en av historiens mest oppsiktsvekkende forandringer. Sårbare og redde disipler framstod med ett som kraftfulle og åndfylte håpsambassadører som berørte og utfordret tusener av fastboende og tilreisende til den jødiske pinsefesten i Jerusalem. Virkningen lot ikke vente på seg. I løpet av dagen ble kirka sin første og kanskje største fellesdåp gjennomført.

Pinsens håpsfortelling handler om *FORANDRING*, *FORANKRING* og *FELLESSKAP*. Noe forandres i menneskers møte med Jesus. Våre dypeste røtter forankres til en kilde som skaper bærekraftig tro for gode og mindre gode dager. Vi blir del av et fellesskap som gir tilhørighet til ei lokal og verdensvid kirke og utfordrer oss til å stå sammen om å høre og gjøre Guds gjerninger i verden.

Nå har pinselinjene tatt krokusens plass. Vi hører på nytt håpets sanger både utenfor og innenfor veggene i kirka vår på Lund. Det er tid for å komme sammen for å lytte til og takke for håpsfortellingene som skaper forandring, forankring og fellesskap. Det er tid for å tro at forandring kan skje også i vår tid – slik Hans Jørgen Wennesland minner oss om på side 9 i menighetsbladet: «*Gå gjennom byens lange rette gater du sommerlyse Helligånd. ... Så troen gror og håpet bor der dørene blir åpnet for de andre.*»

Utgang og inngang

Pinsehøytiden står for døren, og vi feirer at det skjedde det Jesus på forhånd hadde lovet: Den Hellige Ånd ble gitt til disiplene og de andre etterfølgerne hans. Det ga dem umiddelbart frimodighet og talegaver de ikke tidligere hadde hatt, og førte til at 3000 ønsket å bli døpt i Jesu Kristi navn. Pinsedagen kalles derfor med god grunn «Kirkens fødselsdag».

I våre kirker og i våre liv er Den Hellige Ånd fortsatt virksom på mange måter. Men mange av oss syns nok det er vanskelig å gripe *når* og *hvordan* det skjer. Derfor er jeg glad i det navnet Jesus ga på Den Hellige Ånd: *Talsmannen*.

Det står *paraklet* i den greske originalteksten, som like gjerne oversettes med *hjelper*, *trøster*, *formaner* eller *advokat*. Hjelp ved veikryss og i motbakker. Trøst i sorg og motløshet. Formaning ved selvopptatthet og feilsteg. Forsvar ved egen eller andres fordømmelse. Dette og mye mer formidler Den Hellige Ånd ved at han gjør Bibelens ord levende og aktuelle for oss. Igjen og igjen.

Som på et stabsmøte forleden da en kollega leste Salme 121. Jeg kjenner den godt, men der og da berørte disse ordene meg på en ny måte: «*Herren skal bevare din utgang og din*

inngang fra nå og til evig tid». Og det slo meg så trøstefullt: Han vil også bevare og velsigne min utgang fra yrkeslivet som diakon og min inngang i et nytt kapittel som pensjonist.

Den første utgangen i vårt liv var fødselsveien ut av livmoren og inngangen i verden. Den siste er utgangen fra dette liv og inngangen til det ukjente på den andre siden av døden. Mellom de to ytterpunktene går vi stadig ut av noe kjent og inn i noe ukjent. Det er krevende for alle aldersgrupper, fra ett-åringen som begynner i barnehage til 90-åringen som må bryte opp til sitt siste bosted på sykehjem. Jeg syns derfor det gir en dyp mening å vite at nettopp dette løftet, «*Herren skal bevare din utgang og din inngang til evig tid*», også lød ved vår dåp, og fortsatt gjør det hver gang noen døpes i vår kirke.

Sett din lit til det i møte med *dine* utganger og innganger!

Det er siste gang jeg skriver i denne spalten, og jeg vil benytte anledningen til å oppmuntre deg til å finne frem den Bibelen du har for hånden eller har ryddet bort. Be om at Den Hellige Ånd levendegjør det du leser og lar det kaste lys over ditt liv. Da kan mye verdifullt skje. Og det blir garantert GOD PINSE!

TEKST: TONE BENESTAD, DIAKON

Sammen som kirke i hele verden

TEKST: MONIKA OLSEN HOLT

Det siste året har det blitt tydeligere for oss at verden henger sammen, at det som skjer langt borte har betydning også for oss. Et verdensomspennende virus har ført til stengte grenser og utallige oppfordringer om å holde oss hjemme for å minimere konsekvensene av pandemien i vårt land.

Akkurat nå kjemper hele verden den samme kampen. Men forutsetningene for å lykkes er vidt forskjellige. Sammen med kirker over hele Norge inviteres derfor Lund menighet til å slutte oss til en felles misjonsaksjon fra Kristi Himmelfartsdag til St.Hans. Gjennom *Sammen som kirke over hele verden* løfter vi blikket og mobiliserer til innsats for en mer rettferdig verden.

Kilde: Misjonsalliansen

Menighetsrådet tar utfordringen! Også i vår står Misjonsalliansens arbeid i Guayaquil i Ecuador i fokus.

Mer informasjon om *hva*, *hvorfor* og *hvordan* finner dere på side 12 og 13.

Endelig gudstjeneste i kirkerommet igjen!

18.APRIL BLE EN HISTORISK GJENÅPNINGSSØNDAG I LUND KIRKE. VI KUNNE FEIRE DEN FØRSTE GUDSTJENESTEN INNE SIDEN JUL. EN GLEDENS OG HÅPETS SØNDAG I STRÅLENDE VÅRSOL – ETTER NESTEN FIRE MÅNEDER I KORONAENS SKYGGE.

TEKST OG FOTO: SVEIN HELGESEN OG TONE BENESTAD

ENDELIG! Igjen var kirkedøra på Lund åpen og kunne tilby plass til maks hundre gudstjenestedeltakere, når alle smittevernsregler var fulgt opp.

ENDELIG! Igjen kunne vi som Sindre Skeie skriver høre «klokker synge om alt vi håper på» og kjenne gleden over å være sammen, høre sammen, synge sammen, be sammen og feire nattverd sammen inne i det vakre

kirkerommet vårt. Skeies strofer fra teksten «La kirkeklokker klinge» ble oppfylt:

*«Å, må vi snart få samles som før omkring et bord,
og bare le og snakke og synge høyt i kor.
Det lover kirkens klokker: En gang skal det bli sant,
og vi kan se tilbake og si at livet vant.»*

Det kom 55 for å være med på den «historiske gjenåpningsgudstjenesten». – Det var stor stas, forteller diakon Tone Benestad, som fungerte som klokker og bistod Bjarne Sveinall ved den første nattverdsfeiringen på flere måneder. Hun sørget også for flott dokumentasjon gjennom bildene i dette oppslaget.

Bildene forteller hvor spesiell gudstjenesten var, fortsatt preget av at vi lever i koronaens tid. Kirkevert Liv Reidun Elgvin hilste velkommen med munnbindet på og noterte navn og telefonnummer. Salmebøkene var lagt ut på forhånd for å markere hvor de fremmøtte skulle sitte – med to meters avstand. Etterpå ble de liggende urørt – «i karantene» til neste gudstjeneste.

Til og med ved nattverdbordet var munnbindet på plass. – Det var veldig spesielt å stå sammen med presten og dele ut brød og vin med munnbind, forteller Tone.

Bilder forteller aldri den hele sannheten. De lar oss dessverre ikke få del i og glede oss over den oppløftende påskesalmesangen som de femtifem fylte kirka med. – På bildene jeg måtte ta bakfra, kan det se ut som om folk henger med hodene. Det stemmer slett ikke, de sang påskesanger av full hals, understreker Tone.

ENDELIG!

Og vi håper og ser med forventning fram til at kirkedøra skal forbli åpen også videre utover sommeren – og at vi gradvis kan fylle opp stolene mer og mer.

«Det lover kirkens klokke: En gang skal det bli sant, og vi kan se tilbake og si at livet vant.»

Nytt fra menighetsrådet

Endringer i staben

Daglig leder Torunn melder at menighetsrådet i koronaperioden i vinter og vår blant annet har forberedt endringer i menighetsstaben. I tillegg til vikarsituasjonen for prestene slutter både diakon Tone og begge ungdomsarbeiderne.

Diakonstillingen er utvidet til full stilling, en del av den skal nå også innrettes mot ungdom. 5 søkere har søkt stillingen. Når menighetsbladet kommer i postkassen før pinse, har forhåpentligvis menighetsrådet valgt ut og tilsatt Tone Benestads etterfølger som menighetsdiakon.

Min salme

DAGENS SALME KOM UOPPFORDRET TIL DETTE NUMMERET AV MENIGHETSBLADET, UTEN AT REDAKTØREN TRENGTE Å UTFORDRE NOEN. – I DAG MORGES HØRTE JEG DENNE SALMEN PÅ RADIOEN OG BLE INSPIRERT, SKRIVER RUT ELI JENSEN OM DEN VAKRE HÅPSSALMEN HUN HER DELER MED OSS: «SÅKORN SOM DØR I JORDEN».

Jeg fryder meg over våren. Nytt liv og nye spirer opp av jorden. Som en ny begynnelse.

En salme jeg har blitt kjent med og glad i de senere år, er Svein Ellingsens «Såkorn som dør i jorden» – med melodi av Harald Herrestal. Teksten er knapp, men inneholder for meg hele troens budskap i tre vers.

*Såkorn som dør i jorden, oppstår som fylte aks.
Druer som knuses i gjærkar, modnes til gyllen vin.
Gud, gi oss troen tilbake, tro gjennom dypest mørke,
liv gjennom natt og død.*

*Vi som ble døpt til Kristus, døpt til hans liv og grav,
eier oppstandelsens løfte: lovsang og evig liv.
Himmels lovsang begynner her hvor du selv er nær oss,
midt i vår natt og død.*

*Såkorn som dør i jorden, lever i nye korn.
Kristus, i måltidets samfunn gir du oss livets brød.
Deg skal vi takke og tilbe! Slektenes evige lovsang
stiger fra natt og død!*

Kilde: Pixabay

Diakon Tone går fra borde

ETTER 17 ÅR I STILLINGEN SOM DIAKON I LUND KIRKE SER TONE BENESTAD, SNART 67, FRAM TIL ROLIGERE HVERDAGER SOM PENSJONIST. MEN I GUDS RIKE ER DET JO EGENTLIG INGEN PENSJONSALDER!

TEKST OG FOTO: ARNE LUNDE

– Det har ofte blitt mye Marta og mindre Maria de årene jeg har arbeidet her, forteller Tone – med henvisning til de to søstrene i evangeliene der Maria hadde valgt den gode del ved Jesu føtter, mens Marta ble irettesatt av Mesteren for at hun balte og styrte med alt som skulle gjøres i stand til gjesten.

– Uten Marta'er stopper mye opp, men det beste i livet er en balanse. Slik er det også i det kristne fellesskapet. Man trenger påfyll hele tiden for å ha noe å gi videre, minner hun om.

Tone er ofte medvirkende ved gudstjenester. Her tennes dåpslyset.

– Samtidig er jeg veldig takknemlig for at jeg kunne være diakon på Lund de siste 17 årene av mitt yrkesliv. Det er så mye flott å se tilbake på, særlig alle møter med enkeltmennesker og åpenhjertige samtaler om troen og livet, både i sorg og i glede. Jeg trives i vekslingen mellom den mer usynlige rollen som medvandrer og den synlige på gudstjenester og ulike arrangementer. Samarbeidet med alle frivillige og kirkestaben er noe jeg ser tilbake på med glede.

Startet i Portugal

Det lå ikke i kortene at Tone skulle bli menighetsdiakon. I bunnen ligger en utdannelse for undervisning i skolen eller kirken. Så ble det arbeid for «Laget» (Norges Kristelige Student-og Skoleungdomslag) sammen med mannen Øivind, som er teolog. Kursen ble satt sydover til Portugal og den gamle universitetsbyen Coimbra. Med base der var de med på å bygge opp lagsarbeidet i studentmiljøet over hele landet fra 1983 til 1992. Her fikk også de to barna sin første del av barndommen.

– Etter drøye ni år kom vi tilbake til Norge og ble begge engasjert ved Lagets bibelskole ved Hald i Mandal. Men jeg hadde et ønske om å arbeide i en lokalmenighet, nærmet meg 50 år og tenkte at tiden var inne for å virkeliggjøre tanken. Det ble deltidsstudier ved Diakonhjemmet for å bli kvalifisert til diakonstilling. Det var en spennende tid, det var ikke flust med ledige stillinger. Jeg ser det som svar på bønn at det dukket opp et vikariat i Lund menighet høsten 2004, minnes Tone.

Endringer på gang

Siden ble det en fast stilling, og hun ble vigslet til diakon i 80 prosent stilling. Slik har det vært til i dag. Diakonstillingen ble i sin tid muliggjort ved testamentariske gaver til Menighestepleien, tanken bak gavene var at arbeidet skulle rettes særlig mot eldre på Lund. I dag finansieres stillingen hovedsaklig ved givertjeneste og noe tilskudd fra Kirkelig Fellestråd og Bispedømmet.

Menigheten søker nå etter diakon i 100 prosent stilling, og innholdsmessig er det noen endringer på gang, med blant annet også fokus på diakonalt lavterskeltilbud for ungdom.

Tone har funnet seg til rette også med den mer synlige delen av diakontjenesten – både som tekstleser og predikant.

– Ting har endret seg i løpet av disse 17 årene og med det også behovene. Jeg har hatt mye av mitt arbeid blant eldre – gudstjenester på institusjonene, hyggemøter i serviceboligene og formiddagstreffene, forteller Tone.

Mangfoldig diakoni

– Diakonien, kirkens omsorgstjeneste, er et nærmest endeløst felt konkretisert i fire hovedområder; *Nestekjærlighet. Fellesskapsbygging. Vern om skaperverket. Kamp for rettferdighet.* Utfordringene er mange, både i menigheten og i nærmiljøet: Ensomhet og sorg, barnefattigdom, rus, psykiatri, nye landsmenn uten norsk nettverk, ungdom som strever etc.

Man må hele tiden foreta en avveining av hva som bør og kan prioriteres i en lokalmenighet. Det er krevende, følelsen av å ikke strekke til har jeg ofte hatt. Heldigvis har vi institusjoner som Frelsesarmeen, Blå Kors, Kirkens Ungdomsprosjekt og andre som har stor kompetanse innenfor mange av disse utfordringene. Den nye diakonen

må nå finne sin vei inn i oppgavene i samarbeid med stab og menighetsråd. Det blir et nytt kapittel i menighetens historie, tenker Tone.

Selv har hun vært spesielt engasjert i «Sorg og omsorg», et felles tiltak i regi av de 10 diakonene i prostiet, med tilbud om samtalegrupper for mennesker som har mistet noen av sine kjære – og grupper for «Sorgen det ikke sendes blomster til», tap etter samlivsbrudd.

Utfordrende med korona

– Og så var det denne koronaen, da?

– Ja, det har selvsagt vært utfordrende. Det siste året har det blitt mye hjemmekontor og veldig mye har foregått på mail og telefon. Savnet av å kunne samles til gudstjenester og andre treff i lange perioder har vært et stort for mange. Jeg føler spesielt med de eldste som ikke har tilgang til internett og derfor ikke kan følge med på alt det fine som kirka formidler der, minner hun om.

Avskjed med Tone blir ved gudstjeneste søndag 13 juni – med forbehold om at det er lov å samles.

– Og hva nå?

– Jeg ser frem til roligere tempo og mer tid til familie og venner. Og til hobbyer: fotobok-laging, lesing, hagestell og friluftsliv. Jeg har vært en del på retreat på Prestegården i Vigmostad som drives av Inger Marie Aase fra Lund, det ser jeg frem til å kunne gjøre mer av som pensjonist. Og så må jeg finne ut av hvilke frivillige oppgaver jeg skal ta på meg etter hvert.

– Vi er frelst av nåde, ved tro. Men til gode gjerninger

– ikke sant? Hun slår det fast og henviser til et favorittavsnitt i Bibelen, Efeserbrevet 2,8–10.

– Gud trenger ikke våre gode gjerninger, men det gjør våre medmennesker. Og heldigvis er det ingen pensjonsalder i Guds rike, avslutter Tone Benestad.

Mye av Tone sitt arbeid har foregått via telefon og mail etter at Norge stengte ned i mars i fjor.

DENNE VÅREN FÅR MENIGHETEN PÅ LUND ET GJENSYN MED SIN TIDLIGERE SOKNEPREST, HANS JØRGEN WENNESLAND. RESTEN AV DETTE ÅRET SKAL HAN FUNGERE I HALV STILLING SOM VIKARPREST. MENIGHETSBLADET HAR HATT EN PRAT MED HAN NÅR HAN AKKURAT HAR STARTET DEN OVER ÅTTE MÅNEDER LANGE VIKARPERIODEN SIN.

Vikarprest på «hjemmebane»

Hans Jørgen tar imot oss med et bredt smil: – Det kjennes veldig fint å være tilbake. I de ni åra siden jeg sluttet i menigheten for å bli studentprest, har jo Ellen Margrethe og jeg hatt Lund som vår menighet. Her hører vi hjemme, og her trives vi! –

Det tror jeg også gjelder livet i Lund menighet. Jeg gleder meg over at vi nå kan samles i kirka igjen, og at de mange knappene av barne-, ungdoms- og voksenarbeid etter hvert vil åpne seg mer og mer. Det skal bli utrolig godt! –

Hans Jørgen Wennesland gleder seg over å åpne kirkeboka igjen etter lange perioder med nedstengning. – Det kjennes utrolig godt, sier han. (Foto: Arne Lunde)

Han innrømmer at det begynte å rykke litt i «prestefoten» allerede ett og et halvt år etter at han ble pensjonist: – 50 % vikarprest i sin egen menighet og 50 % pensjonist er derfor en god blanding for ei tid, sier han.

Vår med forventning og nytt livsmot

Hans Jørgen gleder seg spesielt over å få starte vikariatet akkurat når våren for alvor setter sitt preg på både natur og mennesker – og å få være med på å åpne kirkedørene igjen etter en ny periode med mye nedstenging. Han forteller at overgangen fra koronaens skygge til gjenåpningens lys skaper forventning og nytt livsmot:

– I likhet med alle andre synes jeg at det siste året har vært veldig annerledes og til dels krevende – med en del mørke både omkring meg og inni meg. Men nå er våren her, og det gjør noe med livsmotet mitt. Selv om vi faktisk ennå kan oppleve ei frostnatt, så heller jordaksen i riktig retning og det går mot lysere og varmere tider.

Et pinseunder for vår tid

Vi feirer straks pinse, kanskje den minst synlige av kirkens høytider. Vi utfordrer vikarpresten vår og spør om pinsen har utspilt sin rolle i vår travle tid. Har den noe å si moderne mennesker i dag?

Svaret kommer kontant: – Pinse blir aldri utdatert! Det er ingenting vi trenger mer i disse tider enn et skikkelig pinseunder. Da tenker jeg ikke på at jeg skal begynne å tale i tunger, det er nok ikke min greie. Jeg tenker heller på at vi alle kan få se og oppleve at Gud går gjennom byen vår og rører ved oss – slik at vi både ser ham og ser hverandre i et nytt lys. –

Hans Jørgen tar fram salmeboka og blar opp salmen på nr. 520. – Ingen kan si det

bedre enn den danske salmedikteren Holger Lissner. Når jeg leser salmen hans, skjer det noe inni meg. Teksten gir meg håp og tro:

*Gå gjennom byens lange rette gater,
du sommerlyse Helligånd.
Stryk ømt henover slitte, grå fasader
og rør de trette smilebånd,
så troen gror og håpet bor
der dørene blir åpnet for de andre.*

Å være til stede i vårt eget liv

Hans Jørgen er opptatt av at vi må lære å være til stede i våre egne liv – her og nå: – Det viktigste vi kan gjøre som mennesker, enten vi tror eller ikke, er å være til stede i det livet og den hverdagen som er vår. Vi løfter ikke hverandre ved å bli noe annet enn den vi er. Vi ærer heller ikke Gud ved å løfte oss etter nakkehårene. Men vi kan jobbe med å hente fram det beste i oss.

Vikarprest i halv stilling gir heldigvis tid også til det frie og glade pensjonistliv, smiler Hans Jørgen . (Foto: privat)

Vi trenger å minne hverandre om dette. Jeg tror det er en dyp mening med at vi bor her vi bor, og at vi er de personene vi er. Det er det som er utgangspunktet for ethvert under eller enhver forandring til det bedre. Vi skal ikke drømme oss bort, men drømme oss lengre inn i den virkeligheten som allerede er vår. Drømmen er spiren til forandring! –

Ikke alle barn gleder seg til ferien

Gi en trygg familieopplevelse til familier som har det vanskelig

Illustrasjonsfoto

SMS BK FERIER til 13130 (200 kr)
VIPPS en gave til 13130 eller
gi på konto 3201 52 74165

Gå gjennom byens lange, rette gater

Kilde: Pixabay

TEKST: HOLGER LISSNER
 OVERSATT TIL NORSK: EYVIND SKEIE

1. Gå gjennom byens lange, rette gater,
 du sommerlyse Hellig Ånd.
 Stryk ømt henover slitte, grå fasader,
 og rør de trette smilebånd,
 så troen gror og håpet bor,
 der dørene blir åpnet for de andre.
2. Kom til oss når vi frykter andres dommer,
 du vårens yre skapermakt.
 Forkynn at Jesus Kristus, når han kommer,
 vil gi oss liv, slik han har sagt!
 Så vi går ut i tro til Gud
 og lever uten frykt i nådens sommer.
3. Lås porter opp når kveldene blir sene,
 septembermilde kjærlighet.
 Ja, syng om Gud for dem som er alene,
 og dem som kjenner bitterhet,
 så triste ler, og blinde ser
 at livet stadig vekk er verd å leve.
4. Blås ny luft over byens torg og plasser,
 du vinterklare sannhets Ånd.
 Treng inn i maktens grå kontorpalasser,
 og tenn oss med Guds milde hånd,
 så denne by med lys på ny kan smykke seg
 i glede til Hans komme.

Konfirmant i ei koronatid

ÅRETS KONFIRMANTER HAR FORSONT SEG MED AT Å VÆRE KONFIRMANT I ET KORONAÅR ER NOE ANNET ENN DET SOM ER VANLIG I LUND KIRKE. – VI HAR JO IKKE VÆRT SÅ MYE PÅ GUDSTJENESTER OG PÅ TUR, MEN VI HAR JO BLITT VANT TIL AT ALT ER SÅ ANNERLEDES NÅ, SIER BENEDICTE.

TEKST OG BILDER: ELIN OVELAND

Det er onsdag ettermiddag, klokken er litt over 13.00. Vi møter Anna, Benedicte og Malin rett før konfirmasjonsundervisningen starter. På grunn av koronasituasjonen er det 5 uker siden sist vi møttes! De kommer rett fra skolen og får servert noe å spise og drikke før vi begynner. Da benytter vi anledningen til å prate litt og stille noen raske spørsmål til disse positive og glide jentene:

Fra venstre: Anna, Benedicte og Malin

Hvordan har det vært å være konfirmant i koronatiden?

Malin: Det har vært annerledes. Men det er fint at vi har vært kreative for å finne på ting vi kan gjøre sammen når vi ikke kan møtes.

Linnea: Ja, det var gøy at dere fikk til en undervisningstime på internett via Teams! Og så var det gøy med sånn en digital sporløype!

Benedicte: Vi har jo ikke vært så mye på gudstjenester og på tur, men vi har jo blitt vant til at alt er så annerledes nå.

Jesusfortellinger på flere måter

Så er matpausen over, og vi skal gå over i undervisningen. Dagens undervisningstime skal handle om påsken, og den er ganske kreativ, den også. Det blir spennende! Vi tenker det er viktig at ungdommene får en mulighet til å delta og til å oppleve historiene gjennom bevegelse, sang, og sanser. Så er håpet at de har fått med seg et nytt glimt av hvem denne Jesus er, og hva han vil oss og dem i dag.

Savner selvsagt noe

Etter første gruppe konfirmanter venter vi neste kl. 14. Da får vi en liten prat med en guttegjeng rundt sofabordet.

De koser seg med nybakte boller fra gilde Monica på kjøkkenet!

Guttene er en positiv gjeng, som gjerne slår av en prat. De trives på konfirmantundervisning, sier de, selv om de savner å være sammen alle sammen. Det har ikke vært mulig i det siste på grunn av smittevern hensyn. De skulle også gjerne ha vært på leir, det er leit at vi ikke får det til nå.

Når jeg spør hva de husker best fra konfirmantundervisningen, refererer Mons til filmen om da Jesus ble født. Det var en liten film vi fant som skildret Jesu fødsel med moderne øyne og i moderne settinger. En av de andre guttene husker best da de selv gjenfortalte bibelhistorier gjennom å spille drama. Da måtte de sette seg inn i historien de fikk, og i karakteren de skulle spille.

Det er jo ikke til å komme utenom at man da også husker historien ganske godt etterpå! Vi husker ofte best når vi får være med å gjøre noe. Og det skal konfirmantene i dag også!

Påske fra stasjon til stasjon

Vi har klargjort 4 ulike stasjoner/ bord hvor vi skal gjenfortelle påsken gjennom å gå fra palmegreiner til festdekket bord, via bordet med den sorte duken og korsene til påskemorgen med blomster, lys og påskeegg. Ved hver stasjon skal de få mulighet til å høre fortellingen, delta i noe av det som skjer og kjenne på brød, palmer, lyset som slukkes og sangen som bruser! Vi er spent på å høre med dem etterpå hva som berører dem mest i historien som har markert en hel verden.

Fra venstre: Mons, Mathias, Daniel, Markus og Christian.

Velkommen til dåp!

ER DU EN AV DEM SOM GJERNE SKULLE HA DØPT ELLER ØNSKET AT BARNA DINE SKULLE DØPES, MEN SÅ BLE DET IKKE SÅNN?

TEKST: MONIKA OLSEN HOLT
FOTO: BO MATHISEN

Det finnes mange og ulike grunner til at dåp ikke ble noe av. Det siste året har koronapandemien satt sine begrensninger på dåpsfeiringer og selskap. Kanskje virker veien til døpefonten lang når dåpskjolen har blitt for liten og barnet for stort?

Men det er aldri for sent å bli døpt. Man trenger verken dåpskjole eller selskap. Dåpen trenger heller ikke å finne sted en søndag formiddag, men kan foregå i det stille en ettermiddag om det passer bedre. Udøpte i alle aldre er velkomne til å bli døpt i Lund kirke!

Dåpen er inngangen til et felleskap av mennesker med ulike tanker, meninger og erfaringer, men der troen på Jesus Kristus binder oss sammen. Dåpen gir medlemskap i Den norske kirke, men vi blir også del av et fellesskap som strekker seg over hele verden – og gjennom alle tider.

Dåpshandlingen er en handling basert på tillit til at Guds løfter bærer gjennom liv og død. Ved dåpen leses det fra Matteusevangeliet, hvor Jesus sier: «Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende» (Matt. 28, v 18–20). Den som døpes blir lagt i Guds gode hender og omsluttet av Guds kjærlighet.

Livet er både sterkt og skjørt. Dåpen tar ikke bort det som kan være vanskelig, men den gir oss en ny dimensjon fordi den er forankret i Guds løfter om nærvær gjennom alt som møter oss.

Velkommen til dåp i Lund kirke!

Lurer du på noe?

Ta gjerne kontakt med: Monika Olsen Holt, prest
Telefon 975 21 457

Epost: Monika.olsen.holt@kristiansand.kommune.no

Nytt fra menighetsrådet

Vurdering av gudstjenestereformen

Ti år etter den store gudstjenestereformen i kirka blir liturgien i år vurdert over hele landet. Vi har spurt daglig leder Torunn om hva som skjer på Lund. Hun forteller at et gudstjenesteutvalg har lagt fram forslag til justert gudstjenesteordning og foreslår blant annet å gå tilbake til den liturgiske

musikken som ble brukt tidligere. Menighetsrådet har godkjent gudstjenesteutvalgets forslag og legger det frem for menighetsmøte for uttalelse. Deretter skal menighetsrådet gjøre sitt endelige vedtak og sende det til biskopen som orientering.

Har vi noe å lære av Hans Nielsen Hauge?

I APRIL I ÅR VAR DET 250 ÅR SIDEN HANS NIELSEN HAUGE BLE FØDT. MENIGHETSBLADET HAR VÆRT PÅ HAUGEINSTITUTTET PÅ LUND FOR Å LETE ETTER SPOR ETTER DENNE RUVENDE SKIKKElsen I NORSK KIRKE- OG SAMFUNNSLIV.

TEKST: SVEIN HELGESEN

Sigbjørn Ravnåsen og Tom Kjetil Murberg i dyp konsentrasjon om studier av originale Haugebøker. Ravnåsen oppbevarte dem i en koffert hjemme i sin egen stue. (Kilde: Haugeinstituttets arkiv)

Vi som hører til den eldre garde, møtte denne ruvende skikkelsen i norsk historie og kirkehistorie gjennom barndommens historiefortellinger. Hans Nielsen Hauge er nok ikke like tydelig for mange i dag som han var det den gangen. Men fotavtrykkene etter han finnes fortsatt, blant annet hos Haugeinstituttet i 2. etasje i den gamle Skruefabrikken ved Plantasjen i Industrigata 12 på Lund.

Instituttet ble opprettet av avdøde Haugeentusiast Sigbjørn Ravnåsen i Telemark i 2005, med formål å spre kunnskap om Hans Nielsen Hauge til allmennheten. I 2008 ble virksomheten flyttet til sentrum i Kristiansand og siden til Lund i 2016.

Det er i dag ingen fast ansatte på Haugeinstituttet, men vi treffer en engasjert medhjelper og alt-mulig-mann med hovedansvar for kontorhold og ajourføring av instituttets fagbibliotek. – Å arbeide med å gjøre Hauges ord og ånd kjent er et spennende prosjekt, sier Tom Kjetil Murberg. Han forteller at instituttet blant annet tar del i arbeid med å oversette Hauge-relaterte brever fra år 1804 fra gotisk skrift til latinsk skrift. Brevene legges ut på en link knyttet til instituttets hjemmeside. (haugeinstituttet.no)

Murberg orienterer om at det blir stor 250-årsfeiring i Kristiansand til høsten og markeringer flere steder i landet, blant annet en Hans Nielsen Hauge-kveld under Arendalsuka i august. Menighetsbladet kommer tilbake til det i neste nummer.

I denne omgang nøyer vi oss med å utfordre Tom Kjetil Murberg med følgende spørsmål:

Har vi i vår tids samfunn noe å lære av Hans Nielsen Hauge?

Behovene fortsatt store i Guayaquil

Det nytter å stå sammen!

TEKST: MONIKA OLSEN HOLT

Som nevnt på side 3 i dagens menighetsblad vil Lund menighet gjennom den kirkelige fellesaksjonen *Sammen som kirke i hele verden* også i vår ta et ekstra løft for menighetens misjonsprosjekt, Misjonsalliansens målrettede diakonale arbeid i Guayaquil i Ecuador. Slik bidrar vi på Lund til en mer rettferdig verden og viser at vi som en del av en verdensvid kirke sammen bærer håpet om nytt liv!

Ecuador har blitt ekstremt hardt rammet av koronapandemien. Dødstallene har vært høye, og mange mennesker har mistet jobb og livsgrunnlag. I flere måneder måtte Misjonsalliansen endre måten de jobbet på for å bidra i

Menighetens misjonsprosjekt i Guayaquil trenger fortsatt sårt nye midler (Foto: Misjonsalliansen)

Han leter fram en artikkel han selv publiserte i Fedrelandsvennen i 2016. Etter å ha lest kjapt gjennom, er vi ikke i tvil. Også i 2021 har vi mye å lære av fortellingen om bondesønnen som opplevde et helt spesielt møte med Gud mens han arbeidet under

åpen himmel den 5. april 1796. Det ble opptakten til et historisk livsverk, vandringer til fots landet rundt med strikketøy og bibel, private og omstridte oppbyggelsesmøter og oppmuntring og hjelp til å skape næring og nye arbeidsplasser.

Her er noen små klipp fra innholdet i Tom Kjetil Murbergs artikkel:

I boka «Ånd i hånd» skriver Sigbjørn Ravnåsen at Hans Nielsen Hauge var «*mannen som endret Norge, og som gav mange mennesker en ny start både åndelig og sosialt, og som har latt etter seg en arv som vår hektiske hverdag og oppjagede tid trenger.*»

Etter sin store kallsopplevelse hjemme på gården Hauge endret han seg fra å være en usikker ung mann til å bli forkynner, forfatter, entreprenør og industrimann. Hans Nielsen Hauge la grunnlaget for en landsomfattende folkebevegelse med en sosial og demokratisk utvikling. Som sin drivkraft uttalte Hauge at «*Mit kaldsbrev er at elske Gud og min Næste.*»

I løpet av åtte års tid vandret Hauge 1500 mil stort sett til fots mens han strikket langsetter landeveien og talte til forsamlinger. Likeledes slo han med ljaen og spadde i jorda for bonden han bodde hos underveis på sine vandringer. Hauge gav også bøndene gode råd og veiledning til hvordan de kunne forbedre sine arbeidsredskaper for mer rasjonell og effektiv drift av gårdsbruket.

Den omreisende Hans Nielsen Hauge hadde sett det meste av Norge med svært

varierende natur- og ressursforhold. Han hadde et våkent øye for muligheter for fremgang og utvikling som naturressursene gav.

Karsten Alnæs beskriver Hans Nielsen Hauge som forkynner på følgende vis: «Noe av hemmeligheten med Hagues forkynnelse var at han var likefram, folkelig, snakket bøndenes eget språk og så på seg selv som en som ble forfulgt for sin tros skyld.»

Kilde: Den norske kyrkja, Stavanger bispedømme

den akutte situasjonen som oppstod i Equadors største by. Ansatte og frivillige drev med medisin- og matutdeling i tillegg til å spre informasjon om hygiene og Covid-19.

I fjor vår samlet Lund menighet inn 61 600 kr til Misjonsalliansens arbeid i Guayaquil. Det ga organisasjonen mulighet til å bistå i en akutt og alvorlig situasjon. Men behovene er fortsatt store. De midlene vi kan bidra med fra Lund menighet, vil komme til nytte i et mangfoldig og viktig diakonalt arbeid:

- Å dekke umiddelbare behov ved å sikre mat, medisiner, såpe, vann og informasjon.
- Å opprettholde innsatsen med mikrofinansprosjekter gjennom lån til mennesker som normalt ikke har mulighet til å bygge opp sine egne små bedrifter.
- Å fortsette arbeidet med å styrke skolene i slummen. Prioriterte oppgaver er å sikre at barn og unge med nedsatt funksjonsevne får den utdanningen de har rett

på, og å styrke lærernes kompetanse.

- Å drive idrettsaktiviteter som forebygger narkotikamisbruk og lærer barn og unge om verdier, teamarbeid og likeverd. Slik rustes de til å ta gode valg for sine liv.
- Å iverksette konkrete tiltak for å redusere arbeidsledigheten blant kvinner og unge voksne, blant annet yrkesrettede kurs som gir opplæring i ulike typer håndverk og praktisk hjelp til å starte egen bedrift.

Hvordan kan vi på Lund bidra?

- Digital aksjon på menighetens Facebookside: [Facebook.com/Lundmenighet](https://www.facebook.com/Lundmenighet)
- Vipps til 687367
- Kollekt i gudstjenesten
- Bli med på MISJONSLØP! Også i år håper vi å få til et misjonsløp i juni, hvis smittesituasjonen tillater det. Følg med på menighetens Facebookside for å få informasjon om tid og sted!

ALPHA & OMEGA
BEGRAVELSESBYRÅ AS

Vakttelefon
380 22 444
hele døgnet

SYNKRON
MEDIA

www.synkronmedia.no

MED OVER 40 ÅRS ERFARING

Hvordan har du det
– egentlig?

Ring eller skriv. Vi er her.
Alltid.

NYTT NUMMER!
22 40 00 40
Kirkens SOS

Tlf. 38 04 51 01
www.bragdo.no

Tannlegene i Gyldenløvesgate
Tannlege Susanne Løvdahl MNTF
Gyldenløvesgate 5, 3. etg.

Nye pasienter mottas.

Ring for timebestilling: Tlf. 38120960

WWW.ANDAS.NO

Døgntelefon: **38 17 74 50**

Andås

SØRLANDETS BEGRAVELSESBYRÅ

RASMUSSENGRUPPEN

Støtt Lund menighet med
Deres firmaannonse!

Kontakt Lund menighetskontor,
tlf. 38 19 68 70

KJØRFINT
TRAFIKKSKOLE

www.kjorfint.no

VB

Johannessen VVS A/S

Rørleggermester Bård 906 70 650

Telefonandakt
Telefon 38 09 17 00

Foto: Maria Teneva (Kilde: Unsplash)

Dagens gullkorn

"Hvis jeg myser lenge nok oppover
tror jeg hjernen min
vil sige litt nedover
i retning hjertet
og det tror jeg ikke er så dumt
for avstanden der
har vært i lengste laget"

Trygve Skaug (fra diktsamlingen Opprykk)

Svar på quizen på side 16:

1. Plantene. 2. Skybert. 3. Gjeter. 4. De fleste har åtte. 5. Egypt. 6. Elgen. 7. Han var blind. 8. I vann. 9. Rosa. 10. Vær.

Gudstjenester

Vi er glade for at vi i skrivende stund har lov til å være 100 personer i kirken på anviste plasser. Følgende regler gjelder:

- Bli hjemme hvis du har luftveis-symptomer.
- Ta med munnbind til inn- og utgang.
- Håndsprit og registrering ved inngang.
- To meters avstand, tre ledige stoler.
- Følg med på hjemmesiden, Facebook og annonser for oppdatert informasjon.

Gudstjenestelista viser hva som kommer – med forbehold om at smitteforholdene tillater det.

23.5. kl. 11.00 1. pinsedag

Høytidsgudstjeneste v/Hans Jørgen Wennesland og Ben Tore Beisland

30.5. kl. 11.00 Treenighetssøndag

Gudstjeneste på Vest-Agder-museet sammen med Oddernes.

6.6. kl. 11.00 2. sø. i treenighetstiden

Familiegudstjeneste v/Hans Jørgen Wennesland og Ben Tore Beisland. Barnekor

13.6. kl. 11.00 3. sø. i treenighetstiden

Gudstjeneste v/Tone Benestad, Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland. Avskjed for Tone Benestad.

20.6. kl. 11.00 4. sø. i treenighetstiden

Gudstjeneste v/Monika Olsen Holt

27.6. kl. 11.00 5. sø. i treenighetstiden

Gudstjeneste v/Hans Jørgen Wennesland og Ben Tore Beisland

4.7. kl. 11.00 Aposteldagen

Gudstjeneste v/Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland

11.7. kl. 11.00 7. sø. i treenighetstiden

Gudstjeneste v/Monika Olsen Holt

18.7. Ingen gudstjeneste i Lund kirke

25.7. kl. 11.00 9. sø. i treenighetstiden

Gudstjeneste v/Hans Jørgen Wennesland

1.8. Ingen gudstjeneste i Lund kirke

8.8. kl. 11.00 11. sø. i treenighetstiden

Gudstjeneste v/Monika Olsen Holt

15.8. kl. 11.00 12. sø. i treenighetstiden

Gudstjeneste v/Monika Olsen Holt

22.8. kl. 11.00 13. sø. i treenighetstiden

Gudstjeneste

www.lundmenighet.no

www.facebook.com/Lundmenighet/

* Døpte

Olai Schelderup Bredesen, Axel Andersen, Mikkel Vestaby Koland, Emilia Sillerud Martinsen

† Døde

Signe Margrethe Frigstad, Torhild Aase, Ragnar Kristoffersen, Fritz Peter Albrecht, Ruth Elisabeth Leibesland, Bjørg Turid Kristiansen, Roy Tore Lyberg, Bjarne Sørensen, Sigurd Andreas Svendsen, Gerhard August Skaug, Anne Marie Andersen, Oddbjørn Olsen, Ingfrid Olsen, Cyril McElroy, Agnes Andresen

På kalenderen:

Smittesituasjonen på grunn av korona setter fortsatt begrensinger på aktivitetene i kirka. Oversikten under viser normaluka i skrivende stund. Følg med på:

www.lundmenighet.no, www.facebook.com/Lundmenighet/

Mandager: kl. 17.00 Speideren

Tirsdager: kl. 14.30 Dansegrupper

Onsdager: kl. 14.30 Barnegospel
kl. 17.00 Småbarnstrall og Kirkespirene

Fredager: kl. 09.30 Bønnering
kl. 17.00 Minifredags (1.–4. kl.) annenhver fredag
kl. 17.30 Fredags (5.–7. kl.)

Søndager: kl. 11.00 Gudstjeneste.

Utgitt av Lund menighetsråd, Kristiansand

Redaktør: Svein Helgesen, mobil 992 50 924
epost: shelge2@lyse.net

Redaksjonsmedlemmer:
Rut Eli Jensen, Arne Lunde og Monika Olsen Holt

Annonsekoordinator: Torunn Haugen Jerstad
Bankgirokonto: 3000.07.70104

Neste nummer av menighetsbladet

Deadline: 10. august 2021 Utgivelse: 24. august 2021

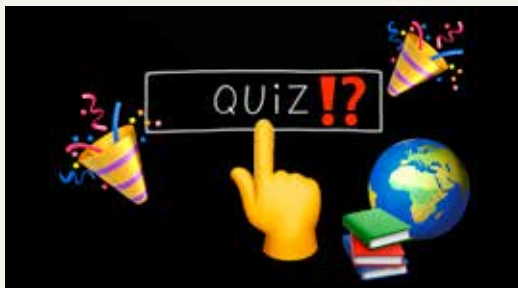

TRYKT I NORGE

LAYOUT OG TRYKK:
SYNKRON MEDIA AS

LUND MENIGHETSBLAD / 15

Barnas side

Hvem klarer 10 rette?

1. Hva ble skapt først av plantene og fiskene? (1. Mos. 1, 11–21)
2. Hva heter den usynlige vennen til Albert Åberg?
3. Hva var David før han ble konge? Fisker, gjeter eller snekker? (1. Samuels bok 16, 11–13, 19)
4. Hvor mange øyne har edderkoppen? Fire, seks eller åtte?
5. Til hvilket land flyktet Maria, Josef og Jesus, da Jesus var et lite barn? (Matt. 2, 13–15)
6. Hvilket dyr kalles skogens konge?
7. Hva var det som feilte Bartimeus? (Mark. 10, 46–52)
8. Hvor legger myggen eggene sine? I vann, under visne blader, på mose og gress?
9. Hvilken farge har en flamingo?
10. En hunnsau kalles søye. Hva kalles hannsauene? Knolt, nalle eller vær?

Svarene finner du opp-ned på side 14.

Nå når det spretter og gror, kan du kanskje prøve deg på denne blomsteroppgaven:

Kilde: Aktivitetssider
 fra Barnas / Vi tilbyr / Hjem - Søndagsskolen (sondagsskolen.no)

Her presenterer vi noen av de flotte tegningene som ble laget av barna under forberedelsen til påsken i Lund kirke år. Stor aktivitet og mye kunstnerisk talent!

